

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 8. De Mansuetudine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

Iesu Christe, quem in mundum uenientem, gelu, frigora, & niues excipiunt, quem apud nos manentem, fames, sitis, & huius uitæ molestiæ comitantur, quem hinc emigrantem, flagella, spinæ, crux, & clauis circumsepunt: tolle à nobis nimium amorem nostri, & desiderium nos castigandi, & macerandi benignus attribue, ut dum nos ipsos in hac uita salutari odio prosequimur, in uitam æternam nostras animas custodiamus. Amen.

De Mansuetudine. §. VIII.

Mansuetudo est uirtus, qua ira aduersus eos, qui nos iniuria afficiunt, comprimimus, & moderamur. Vel, est, ut quædam glossa ait, *dulcedo animi, quam non vincit amaritudo.* Vel, ut definit Albertus, *est, cum propter illatas iniurias, mens nequaquam exacerbat, nec amaritudo cordis exterius indicatur, sed est quis quasi homo non audies, & non habens in ore suo redargutiones.*

Incitamenta ad Mansuetudinē sunt:

I. Exemplum Dei, qui infinitis hominum peccatis prouocatus non

M 6.

irri-

Glos.

Mart 5.

Alb. c. 19.

Psa 37. 15.

Mat. 5. 45.

1. Pet. 2.

23.

irritatur, & sol' tis beneficijs nos cumulare non cessat. *Qui solem suum oriri facit super bonos, & malos, & pluit super iustos, & iniustos.* Mansuetudo etiam Christi: *qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur: & innumerabilibus iniurijs & contumelijs affectus, mentis tranquillitatem, nec ad momentum deponebat.*

Chryso.

62. in

Matt.

II. Qui nos graui iniuria percutit, animam suam peccati vulnere interficit; & *coram hominibus, vt inquit Chryso. dedecore & infamia se afficit, & multorum aduersus seipsum aperit ora, nobisq; maiores texit coronas, & multos patientia nostrae ac magnanimitatis constituit praecones.* Magis ergo est commiseratione dignus quam ira. Et quidem, si ille reprobus est, satis habet miseriarum, neque oportet illum alia vltione mulctari. Si autem a Deo electus, seipsum aliquando corrigit, & iniuriae illatae poenitebit. Iniquum est autem, ad modicum illi non parcere, quem amicum per totam aeternitatem sumus habituri.

III. Mul-

III. Multa nobis bona ex mititate
 proueniunt. Nam & eum, qui nos in-
 iuria affecit mansuetudine vinci-
 mus, secundum illud : *Vince in bono* *Mat. 6. 14.*
malum. Et remissionem peccatorum
 promeremur. Dominus enim ait : *Si* *Mat. 5. 4.*
dimiseritis hominibus peccata eorum,
dimittet & vobis Pater cœlestis pecca-
ta vestra. Et cœlestis patriæ ciues
 pronunciamur : *Beati quippe mites,*
quoniam ipsi possidebunt viuentium
terram. Et tranquillitatem mentis
 acquirimus : *Mansueti namque here-* *Pf. 36. 11.*
ditabunt terram, & delectabuntur in
multitudine pacis. Et beneuolentiam
 apud homines comparamus : Vnde
 Ecclesiasticus : *Fili, in mansuetudine* *Eccl. 3. 19.*
opera tua perfice, & super gloriam ho-
minum diligeris: id est, gloriam & a-
morem apud homines consequeris.
 Et tandem ianuam cordis nostri ve-
 ritati intelligendæ aperimus. Quare
 Iacobus ait : *In mansuetudine suscipi-* *Iac. 1. 21.*
te insitum verbum: Et Augustinus : *O-* *Aug. 2. de*
pus est mitescere, nec contradicere di- *doctrina*
uina scripturae. *Christ. c. 7*

Actiões Mansuetudinis sunt: I. In

M 7

in-

iniurijs & contumelijs, aduersus nos iactatis, filere, & in nullam externam iræ significationem erumpere.

II. Iram interius cohibere, & dictis considerationibus, aut alijs similibus, vel alijs medijs aptis frænare.

III. Cor nostrum ad serenitatem & tranquillitatem inducere: & tandem ipsum inter iniurias pacare.

IV. Iniuria afficientibus nos, vultus serenitate, blandis verbis, & molli sermone respondere.

V. Iniuriantibus beneficia libenter impertire, pro eis orare, & ex animo illis parcere.

VI. Iniurias obliuisci.

Postulatio Mansuetudinis: Domine Iesu Christe, Ange mansuetissime, qui coram tondente, immò & occidente te, obmutuisti, & te mansuetudinis magistrum fecisti, dicens: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde*: perfice cor nostrum virtute mansuetudinis, & voluntatem nostram

Mat. II. 31

in medijs iniurijs, & cōtumelijs dulci
 commiserationis affectu perfunde,
 vt dum iniurias remittimus, & pro
 malis bona reddimus, tuæ scholæ fe-
 ctatores efficiamur. Amen.

De Clementia. §. IX.

Clementia est virtus, qua ad mode-
 ratè puniendum mitescimus, &
 pœnas delinquentibus infligendas mo-
 deramur. Vel, est, vt Augustinus ex *Aug lib. 30.*
 Tullio ait: per quam animi temerè in *qq. q. 31.*
 odium alicuius illecti concitatique, co- *Cic. 2. de*
 mitate retinentur. Vel, est, vt ait Sene- *iuuētute.*
 ca, temperantia animi in potestate vi- *Sen. l. 2. de*
 ciscendi: vel, lenitas superioris aduersus *clem. c. 3.*
 inferiorem in constituendis pœnis. Vel
 deniq, moderatio, aliquid ex merita &
 debita pœna remittens. Quæ virtus li-
 cet præcipuè resideat in principibus
 & Prælati, quorum est, delicta puni-
 re: tamen minus principaliter est in
 subditis, quatenus volunt, eadē deli-
 cta clementer & leniter à superiori-
 bus castigari.

Incitamenta ad Clementiã sunt:

I. Clementia Dei, qui in hac vita
 infi-